

Το γαϊδουράκι που σήκωσε τον Χριστό

Όταν γεννήθηκε στην αυλή του Ιακώβ ο Γκριζωπός, όλοι γέλασαν με την ψυχή τους. Τέτοιο άσχημο γαϊδούρι δεν είχαν ξαναδεί. Το κοροϊδεψαν οι άνθρωποι, μα το περιγέλασαν κι όλα τα άλλα ζώα.

Είχε αδύναμα πόδια σαν καλάμι, λεπτό, σκελετωμένο κορμί και τρίχωμα σχεδόν ανύπαρκτο. Άσε που η ράχη του ήταν καμπουριασμένη. Μόνο τα μάτια του, μεγάλα και αθώα, είχαν ένα όμορφο φως. Όμως αυτό, κανένας δεν το είχε προσέξει ποτέ.

Σαν πέρασε λίγος καιρός και ο Ιακώβ είδε πως ο Γκριζωπός με τίποτα δεν έλεγε ν' αλλάξει, φώναξε τον γιο του και του είπε:

-Σίμων, παιδί μου, πάρε αυτόν τον άσχημο γαϊδάρο που έχουμε στην αυλή μας και άσε τον ελεύθερο στο Όρος των Ελαιών. Εμάς δε θα μας χρησιμεύσει σε τίποτα τέτοιος που είναι. Βάρος μόνο θα μας είναι.

-Καλά, πατέρα, είπε ο μικρός και δένοντας τον λαιμό του Γκριζωπού με ένα σχοινί, τον πήρε εκεί που τον διέταξε ο πατέρας του.

-Άντε γαϊδουράκι, καλή τύχη, φώναξε το παιδί όταν έφτασαν στον προορισμό τους. Και πήρε τρέχοντας τον κατήφορο για το σπίτι του.

Το μικρό ζωντανό έμεινε μόνο, κάτω από τις γέρικες ελιές. Ήξερε πως κανένας δεν το ήθελε, μα δεν το ένοιαζε. Βαθιά μέσα του, κάτι του έλεγε, πως έστω και για μια στιγμή της ζωής του, θα γινόταν ευτυχισμένο.

Ο καιρός κύλησε γρήγορα και κάποια μέρα, ένας νέος που έφεγγε σαν τον ήλιο, ο Χριστός, πήγε μαζί με τους μαθητές Του στο Όρος των Ελαιών. Αφού πρώτα προσευχήθηκε ώρες πολλές, είπε σε έναν από αυτούς:

-Πήγαινε, αδελφέ μου, και φέρε αυτόν εκεί το γαϊδαράκο. Θα τον καβαλήσω και θα πάω στα Ιεροσόλυμα για το Πάσχα.

Σκίρτησε η καρδιά του ζώου στο άκουσμα των λόγων του Ιησού. Τώρα ήξερε πως η ώρα της ευτυχίας του είχε φτάσει. Ο μαθητής του Χριστού, χωρίς να σχολιάσει την επιλογή του δασκάλου του, πλησίασε τον Γκριζωπό κι αυτός έσκυψε το κεφάλι για να του περάσει το σχοινί στο λαιμό.

Ο Χριστός χαϊδεψε απαλά το γαϊδούρι κι άπλωσε πάνω στο μαδημένο του τρίχωμα τον μανδύα Του. Ύστερα, κάθισε στην πλάτη του τόσο απαλά που δεν ένωσε κανένα βάρος. Το μόνο που ένωσε ήταν μια γλυκιά ζεστασιά, που ταξίδεψε στο αίμα του και το έκανε να κυκλοφορεί πιο γρήγορα.

ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΕΓΙΝΕ! Το μαδημένο του τρίχωμα φούντωσε μεμιάς και η καμπούρα εξαφανίστηκε από την πλάτη του. Τα αδύναμα πόδια του, που σέρνονταν, πήραν φτερά και γεμάτα ζωή και δύναμη, πήραν τον ανήφορο για την Ιερουσαλήμ.

Πόσο όμορφος του φάνηκε ο δρόμος για την πόλη. Και πόσο υπέροχα ένιωσε σαν ο κόσμος έστρωσε μερσίνια και δάφνες και φώναζε «Ωσαννά» γι' Αυτόν που καθόταν πάνω του.

Κάποτε ο δρόμος τελείωσε. Είχαν φτάσει στον ναό. Ο Κύριος κατέβηκε από το ζώο κι αφού το χαϊδεψε με αγάπη, το άφησε να φύγει. Ο προορισμός του είχε τελειώσει.

Τρισευτυχισμένος ο μικρός γαϊδουράκος, περιπλανήθηκε στους δρόμους της πόλης. Όλα ήταν γιορτινά κι ο Κύριος είχε πάει θριαμβευτής στο ναό. Αφού τριγύρισε αρκετά, επέστρεψε και πάλι στο Όρος των Ελαιών. Οι μέρες που ακολούθησαν σημάδεψαν τη Χριστιανοσύνη με τα γεγονότα των Παθών του Χριστού.

Ο Γκριζωπός έβασκε αμέριμνος, όταν σκοτείνιασε ο ουρανός και άρχισε η γη να τρέμει. Η καρδούλα του κτύπησε δυνατά και φοβισμένα και χωρίς να ξέρει γιατί, πήρε και πάλι το δρόμο για την Ιερουσαλήμ.

Μόλις πέρασε τα τείχη, είδε πολλούς ανθρώπους να τρέχουν φοβισμένοι κι ύστερα άκουσε να λένε πως σταύρωσαν το Χριστό. Σταύρωσαν τον Μεσσία του στον Γολγοθά και μάλιστα ανάμεσα σε δυο ληστές.

Τα μεγάλα, φωτεινά του μάτια συννέφιασαν. «Πώς μπόρεσαν οι άνθρωποι να κάνουν κάτι τέτοιο σε Εκείνον», αναρωτήθηκε κι ένιωσε να βουλιάζει στη θλίψη.

Πήρε ξανά το δρόμο για το Όρος των Ελαιών. Τίποτα πια δεν τον κρατούσε στην πόλη. Έφτασε εκεί αποκαμωμένος και στάθηκε κάτω από τη γέρικη ελιά. Εκεί που Εκείνος τον συνάντησε και τον χαϊδεψε. Που άπλωσε στη σκελετωμένη του πλάτη τον μανδύα του κι όλα άλλαξαν μονομιάς. Δάκρυα πλημμύρισαν τα μάτια του μικρού ζώου. Ο Μεσσίας του δεν υπήρχε πια. Αυτός γιατί να υπάρχει; Έγειρε το κορμί του στο χώμα και η θλίψη του ήταν τόσο δυνατή, που η καρδούλα του δεν άντεξε. Σταμάτησε να χτυπά.

Το γαϊδουράκι που σήκωσε το Χριστό δε ζούσε πια. Δεν ήθελε να ζήσει. Πέθανε από τον καημό Εκείνου, που σταύρωσαν τόσο άπονα. Εκείνου που ήρθε, έζησε και πέθανε για να σώσει όλους από τις αμαρτίες.

Τούλα Κακουλλή

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ

1. Πώς ήταν η εξωτερική εμφάνιση του Γκριζωπού πριν να γνωρίσει το Χριστό και πώς μετά;
2. Γιατί ο Χριστός διάλεξε τον Γκριζωπό για να τον πάρει στα Ιεροσόλυμα;
3. Πότε η καρδούλα του Γκριζωπού σταμάτησε να χτυπά και γιατί;
4. Σε ποιο σημείο του κειμένου ένιωσες χαρά και γιατί;
5. Σε ποιο σημείο του κειμένου ένιωσες λύπη και γιατί;

Όνομα Τάξη